

Αριθμ. Πρωτ. ΕΡΩΤΗΣΕΩΝ: 2438
Ημερομ. Κατάθεσης: 20/1/2026

ΕΡΩΤΗΣΗ

Αχαρνές, 20/1/2026

Του: Φωτόπουλου Στυλιανού, Βουλευτή Ανατολικής Αττικής

ΠΡΟΣ: Τον κ. Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων

ΘΕΜΑ: «**Η Συμφωνία ΕΕ – Mercosur είναι μια απειλή για το ελληνικό ρύζι και το ελληνικό μέλι ενώ υπονομεύει την εθνική επισιτιστική αυτάρκεια**»

Κύριε Υπουργέ,

Η πρόσφατα ψηφισμένη εμπορική συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών της “Mercosur” εγείρει σοβαρότατα ζητήματα για το μέλλον του ελληνικού πρωτογενούς τομέα και ειδικότερα για προϊόντα στρατηγικής σημασίας για τη χώρα, όπως το ρύζι και το μέλι, στα οποία η Ελλάδα διαθέτει ισχυρή παραγωγική βάση, υψηλή ποιότητα και σημαντικό βαθμό αυτάρκειας. Η Ελλάδα, μέχρι τώρα, αποτελεί έναν από τους βασικούς παραγωγούς ρυζιού στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με καλλιεργούμενες εκτάσεις που ξεπερνούν τα 250.000–300.000 στρέμματα και ετήσια παραγωγή περίπου 250.000–300.000 τόνων, καλύπτοντας πάνω από το 90% των εγχώριων αναγκών. Η ρυζοκαλλιέργεια συγκεντρώνεται κυρίως στην Κεντρική Μακεδονία, και ειδικότερα στις Περιφερειακές Ενότητες Θεσσαλονίκης, Σερρών, Ημαθίας και Πέλλας, στηρίζοντας χιλιάδες ελληνικές αγροτικές οικογένειες.

Παράλληλα, η ελληνική μελισσοκομία αποτελεί εθνικό συγκριτικό πλεονέκτημα, με περισσότερους από 20.000 Έλληνες μελισσοκόμους, περίπου 1,6 εκατομμύρια κυψέλες και ετήσια παραγωγή 15.000–20.000 τόνων μελιού. Το ελληνικό μέλι, όντας προϊόν μοναδικής ποιότητας, λόγω της ελληνικής χλωρίδας, παράγεται σε περιοχές όπως η Θάσος και η Ανατολική Μακεδονία, η Εύβοια, η Χαλκιδική, η Κρήτη, η Πελοπόννησος και τα νησιά του Αιγαίου, στηρίζοντας ορεινές, νησιωτικές και εν γένει περιοχές που χρήζουν ειδικής εθνικής και αναπτυξιακής μέριμνας.

Σε μια περίοδο, κατά την οποία, η διεθνής επισιτιστική κρίση, οι γεωπολιτικές αναταράξεις και η ενεργειακή ακρίβεια αναδεικνύουν την ανάγκη εθνικής διατροφικής αυτάρκειας, η επιλογή περαιτέρω απελευθέρωσης εισαγωγών αγροτικών προϊόντων από τρίτες χώρες, με χαμηλότερο κόστος παραγωγής και σαφώς κατώτερα περιβαλλοντικά και υγειονομικά πρότυπα, συνιστά σοβαρό κίνδυνο για τον Έλληνα παραγωγό και την ελληνική ύπαιθρο.

Ιδιαίτερα ανησυχητικό είναι το γεγονός ότι, στον τομέα του μελιού, ήδη, παρατηρούνται φαινόμενα αθέμιτου ανταγωνισμού και παραπλανητικής επισήμανσης, με εισαγόμενα προϊόντα να διακινούνται ως «μείγματα ΕΕ και εκτός ΕΕ», υπονομεύοντας το αυθεντικό ελληνικό μέλι. Αντίστοιχα, στον τομέα του ρυζιού, η πίεση των τιμών από φθηνές εισαγωγές ενδέχεται να οδηγήσει σε εγκατάλειψη καλλιεργειών και απώλεια παραγωγικής αυτάρκειας. Η υποβάθμιση της εγχώριας παραγωγής βασικών τροφίμων δεν αποτελεί απλώς οικονομικό ζήτημα, αλλά ζήτημα εθνικής ασφάλειας και εθνικής κυριαρχίας, καθώς αυξάνει την εξάρτηση της χώρας από εισαγωγές.

Με δεδομένα όλα τα παραπάνω,

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

- 1.** Ποια ήταν η συγκεκριμένη θέση της Ελλάδας στις διαπραγματεύσεις της συμφωνίας ΕΕ–Mercosur για το ρύζι και το μέλι και ποια εθνικά συμφέροντα υπερασπίστηκαν;
- 2.** Έχει εκπονηθεί ποσοτική και περιφερειακή μελέτη επιπτώσεων για τις συνέπειες της ανωτέρω συμφωνίας στις περιοχές της Κεντρικής Μακεδονίας, της Κρήτης, της Εύβοιας, της Θάσου και των νησιών του Αιγαίου;
- 3.** Πώς αιτιολογείτε την αποδοχή μιας συμφωνίας που ενδέχεται να μειώσει τον βαθμό διατροφικής αυτάρκειας της χώρας μας σε βασικά προϊόντα διατροφής, όπως τα παραπάνω;
- 4.** Προτίθεστε να ενεργοποιήσετε δικλείδες ασφαλείας με την υποχρέωση για τήρηση ποιοτικών προδιαγραφών, προκειμένου να επιτρέπεται η εισαγωγή ποσοτήτων ρυζιού και μελιού, ώστε να προστατεύονται τα αντίστοιχα ελληνικά προϊόντα;
- 5.** Ποια συγκεκριμένα μέτρα λαμβάνονται για την αποτροπή ελληνοποιήσεων και παραπλανητικής επισήμανσης στο μέλι, ενόψει της πιθανής αύξησης των σχετικών εισαγωγών;
- 6.** Πώς εντάσσεται η προστασία του Έλληνα αγρότη και μελισσοκόμου σε έναν συνολικό εθνικό σχεδιασμό επισιτιστικής ασφάλειας, με προτεραιότητα στην ελληνική παραγωγή;

Ο ερωτών βουλευτής

ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ